ANUL VI.—No. 1495 EDIŢIA A DOUA JOI, 15 APRILIE 1893.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administraţiei
Din *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate postale
Un an în ţară 30 lei; în streinătate 50
Şease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 18

Un numĕr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereştĭ Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAŢIE
din Străinĕtate, direct la administraţie şi la toate oficiele de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . 8,— „ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

CATARGIU SI EXPULSARILE

Inconscientul ministru de interne —nu zic ramolitul, căcĭ nu voesc a plagia pe D. Petre Carp—şi-a pus în gând să ucidă ziarul *Adevĕrul.*

Bietul Lascar Catargiu!—Triste şi ruşinoase bĕtrâneţe i-a rezervat soarta!

Dus în brâncĭ de Bomba al nostru, pe care de multe orĭ se hotărise a'L rĕsturna; purtat de nas de junimiştiĭ pe carĭ, sunt douĭ anĭ, voia să-ĭ extermineze; uneltă supusă în mânile celor carĭ îl încunjoară; Lascar Catargiu, pierzêndu-şi drumul şi cararea, merge, într'un mod cu totul inconscient, din prostiĭ în prostiĭ, din infamiĭ în infamiĭ.

Gazdă de hoţĭ, căcĭ a acoperit şi acopere cele maĭ neruşinate hoţiĭ; gazdă de asasinĭ, căcĭ a acoperit şi acopere cele maĭ mişeleştĭ asasinate; inconscientul prim-consilier al Tronuluĭ s'a mâniat foc pe ziarul *Adevĕrul*, care a îndrăznit a stigmatiza —cu cea maĭ mare violenţă, o mărturisesc—era pungăşiilor şi a asasinatelor deschisă şi patronată de el.

Nu ar găsi oare lectoriĭ meĭ—şi cu drept cuvânt—straniŭ şi chiar ridicol, din partea mea, dacă m'ar vedea făcênd responsabilĭ pe secretarul general, saŭ pe şefiĭ de divizie aĭ ministeruluĭ de interne, de protecţiunea pe care tâlhariĭ şi ucigaşiĭ o găsesc în persoana seniluluĭ ministru de interne?—de sigur că da!—Eĭ bine! Lascar Catargiu a atins culmea ridicoluluĭ şi a prostieĭ, când, în loc de a mĕ face pe mine, **şi numaĭ pe mine**, responsabil de atitudinea ziaruluĭ *Adevĕrul* faţă cu Regele Bomba şi cu el, se leagă de secretarul redacţiuneĭ şi de incasatorul administraţieĭ expulzându-ĭ pe amândoĭ, în puterea legeĭ votate de liberalĭ, în Aprilie 1881.

Aicĭ e locul să amintesc, ipocritulul septuagenar de la interne, cum vorbea de această lege, în momentul expulzăreĭ luĭ Alex. Ciurcu, care — fie zis în treacat — aplaudă astăzĭ arbitrara mĕsură a căreĭ victimă a fost.

— *Ce maĭ zicĭ, bădiţă Lascar!* — îl bădiţeam pe atunce— *de Regele care a sancţionat această hidoasă lege a expulzărilor?*

— *Liberaliĭ* — îmĭ rĕspunde curtezanul de astă-zĭ Lascar Catargiu— *aŭ comis o infamie votând această lege, şi Regele a sancţionat o infamie.*

Să maĭ amintesc oare scârbosuluĭ ciocoiŭ de la externe, Alex. Lahovary, discursul vehement ce a pronunţat în sala Joje, din strada Regală, contra acesteĭ legĭ a expulzărilor şi contra primelor expulzărĭ ordonate de ministerul liberal? Astă-zĭ acest neruşinat lacheŭ al Regeluĭ Bomba rĕspunde neobosituluĭ luptător prahovean C. C. Dobrescu, care a cerut dosarul acestor două expulzărĭ de carĭ mĕ ocup, că dosarul expulzărilor secretaruluĭ şi incasatoruluĭ *Adevĕruluĭ* este colecţia acestuĭ ziar.

Faţă cu această mişelească purtare a corifeilor partiduluĭ reacţionar, am tot dreptul să strig că aceste ilustraţiunĭ conservatoare eraŭ **nişte scârboase lichele**, în timpul opoziţieĭ ce făceaŭ partiduluĭ liberal, şi astăzĭ la guvern **tot scârboase lichele aŭ rĕmas.**

Mĕ simt umilit în mândria mea de Român, când mĕ gândesc că aceste scârboase lichele aŭ neruşinarea de a pretinde că ele reprezintă ţara!!

Extrag din ziarul *Lupta* următoarele rênduri căzute din valoroasa pană a amiculuĭ şi confrateluĭ meŭ Const. C. Bacalbaşa:

Cât sunt de mizerabilĭ conservatoriĭ se vede din faptul că, necutezând să lovească în directorul ziaruluĭ Adevĕrul, *lovesc în redactorĭ, şi încă în aceia carĭ nu scriŭ articole politice.*

Aĭ dreptate, amice Bacalbaşa! nu cutează, căcĭ sunt mişeĭ şi laşĭ; eĭ ştiŭ că în faţa magistraţilor, dinaintea cărora voiŭ fi trimis, din acuzat mă voiŭ face acuzator al acestor conservatorĭ, carĭ se încovoaie cu slugărnicie în faţa Aceluia pe care —nu sunt şapte anĭ—voeaŭ să-L rĕstoarne.

Termin cu naraţiunea unuĭ amănunt care dă mĕsura decădereĭ morale a făţarniculuĭ de la ministerul de interne.

La apariţiunea ziaruluĭ *Adevĕrul*—August 1888—Lascar Catargiŭ, deputat în opoziţie, a fost unul dintre ceĭ dintêiŭ abonaţĭ.

La Martie 1889, când a format ministerul, a făcut cunoscut administraţieĭ ziaruluĭ că renunţă la abonamentul sĕŭ, şi să nu-ĭ maĭ trimită ziarul.

La Noembrie 1889, când generalul Gh. Manu a format cabinetul, Lascar Catargiŭ s'a reabonat imediat la ziar, şi a rĕmas cetitor fidel al *Adevĕruluĭ* până când s'a reinstalat pe un fotoliŭ ministerial.

Mĕ aştept ca, în ziua cădereĭ sale de la guvern, să-l vĕd reabonându-se pentru a treia oară la acest ziar.

Condicele administraţieĭ sunt la dispoziţia lectorilor meĭ pentru a controla veracitatea acestuĭ fapt, care, precum am zis, dă măsura decădereĭ morale a coruptuluĭ de la ministerul de interne.

Acum, D-le Catargiŭ! **la revedere înaintea tribunaluluĭ corecţional de Ilfov, dacă îţi dă mâna!!**

Alex. V. Beldimanŭ.

INSTANTANEE

Contele G. de Igelström

Silueta rusă pe care o vom schiţa astăzĭ este una dintre cele maĭ originale şi în acelaşĭ timp una dintre cele maĭ simpatice din corpul diplomatic.

Foarte nalt, cu trasăturĭ fine, subţire ca o trestie, cu mustaţa blondă şi cu ochiul de o seninătate care ar face gelos lacul Cişmegiuluĭ, contele de Igelström realisează de minune tipul îndoit al luĭ Don Quichotte şi al luĭ Rodrig de Bivar.

El are umbletul, filosofia erouluĭ luĭ Cervantes şi în acelaşĭ timp înfăţişarea nobilă şi distinsă a erouluĭ luĭ Corneille.

Dar ciudat s'ar înşela cine-va, credem noĭ, dacă ar lua fruntea aceasta îngrijurată, dar liniştită de ar scoate din fire un călugăr capuţin, drept un semn al altor preocupărĭ de cât lucrurile graţioase din lumea asta.

Contele de Igelström este un filosof, am zis, dar un filosof epicurian şi, după cât nĭ se pare, cam senzualist.

El pare a profesa cea maĭ mare nepăsare pentru poftele profesionale, care conduce aşa de uşor la intrigă administrativă. Dacă este ambiţios, o ascunde cu o mare dibăcie şi pare a nu aştepta de cât ca vremea şi valoarea sa reală să-ĭ desăvârşească o carieră, pentru care, în acest moment, nu-ĭ place să arate alt-ceva de cât o hărnicie exemplară. In schimb însă, farmecul şi frumuseţea la sexul, căruia îĭ datorim cele maĭ turburătoare emoţiunĭ, sunt departe de a lăsa nesimţitor pe blondul diplomat. Orĭ de câte orĭ se apleacă pentru a sărută o mînă cu graţie—şi noĭ ştim că ele sunt numeroase—tînĕrul conte pare a sorbi încetineala îndeplinireĭ faptuluĭ, impusă de înalta sa statură şi a se folosi de aceasta pentru tainicele şi prelungele sale contemplaţiunĭ

Faţa aceasta, care rîde numaĭ rar, capătă în minutele de veselie o înfăţişare de cel maĭ rĕutăcios efect. Rîsul sĕŭ e de o extremă francheţă şi cuvîntul îĭ iese tot-d'a-una la locul sĕŭ pentru a desnoda o poveste, pe care n'ar desaproba-o nicĭ Rabelais, nicĭ Nastratin Hogea

Semne particulare: Cântă din chitară, dar numaĭ pentru el singur, fără a voi să dovedească cuĭ-va, că vibraţiunile acestuĭ instrument din altă epocă realizează idealul. Intr'un cuvînt, are încredere în arta sa, dar fără a voi să facă vre un prozelit.

Grigri.

O MONSTRUOSITATE

N'aşĭ fi crezut că se va găsi în ţara românească un guvern atât de simplu, în cât să dea modesteĭ mele individualităţĭ o notorietate de 24 de ceasurĭ; şi nu pe calea asta aşĭ fi dorit să ĭes din umbra tăcereĭ ce mĕ învăluia.

Dar, *în dorul căpşunelor, te mulţumeştĭ cu frunzele!..*.

Guvernul a găsit de cuviinţă să mĕ expulseze, întâiŭ pentru că nu există nicĭ o lege care să'l oprească de a mĕ taxa de strĕin şi al doilea pentru că legea din 6 Aprilie 1881 îĭ dă dreptul de a expulsa pe orĭ ce strĕin fără arătare de motive. Prin urmare, din punct de vedere legal, guvernul e perfect acoperit şi'mĭ închipuesc de pe acuma cu ce aer de satisfacţie prefăcută va respunde bătrînul şi *venerabilul* D. Lascar Catargiu interpelărilor ce i se vor adresa; îmĭ închipuiesc de acuma cu câtă trufie, cât de victorios va striga românul neaoş D. Alex. Lahovary respunsul:— *A fost un strein; a căzut sub previziunile art. 1 din legea de la 1881, l'am expulsat!...*

Ce-ĭ pasă legeĭ inexorabile şi sibilice, că eŭ sunt născut şi crescut în ţară, că mi-am îndeplinit cu sfinţenie toate datoriile către dînsa—datorii de sînge ca şi de banĭ;—ce-ĭ pasă guvernuluĭ că tatăl meŭ a fost peste 40 de anĭ în serviciul statuluĭ român ca medic de plasă, de comună, de judeţ, etc.? Ce le pasă amînduror, că neam de neamul meŭ n'a fost supus strein, că fratele meŭ cel maĭ mare a fost rănit la Plevna, decorat, încetăţenit? Cine, în sfîrşit, se ocupă de sentimentele mele faţă cu ţara, cu adevĕraţiĭ şi singuriĭ românĭ, cu româniĭ carĭ sufĕr ca şi mine?

Nu cum-va o să ajungă D. Lascar Catargiu psicholog, saŭ D. Alexandru Lahovary om *sentimental?*

S'a isprăvit: pentru regimul de azĭ, aşĭ putea zice pentru întreaga clasă stăpânitoare de azĭ, sunt un strein, un strein primejdios, pentru că în loc de a-mĭ câştiga existenţa la o gazetă reptiliană; în loc de a mĕ face spion de poliţie, saŭ cămătar, m'a împins nenorocul să intru la *Adevĕrul*, un ziar grozav de incomod pentru toate guvernele ce s'aŭ succedat de la întemeierea luĭ şi maĭ ales pentru Cine-va, care e maĭ mare de cât toate guvernele.

Acuma, nu vĕ maĭ pierdeţĭ vremea întrebând pe D. Lascar Catargiu în întru cât sunt eŭ rĕspunzător de naşterea, de propăşirea, de atitudinea *Adevĕruluĭ?* Nu'l întrebaţĭ: de ce să plătesc eŭ gloaba pentru D. Beldimanŭ şi ceĭ-l'alţĭ amicĭ politicĭ şi responsabilĭ aĭ D-sale? Sunt două întrebărĭ la care primul ministru nu va putea rĕspunde: la întêia pentru că nu ştie, pentru că a lucrat împins de alţiĭ şi fără să'şĭ dea seama de ceea ce face — ca de obiceiŭ, de alt-fel; la a doua, pentru că nu-ĭ dă mâna să rĕspundă că nu îndrăzneşte, orĭ de câte îndrăznelĭ a dat dovezĭ până acuma.

In sfîrşit, iată mĕ fără voia mea victimă, martir chiar — căcĭ sufer fără să fiŭ vinovat — şi silit să plec din ţara, în care m'am născut, în care am copilărit; de care sunt legat prin toate afecţiunile şi prin toate amintirile mele; din ţara, care mĭ-e dragă cu toate lipsurile eĭ şi pentru binele căreia aşĭ fi dorit să lucrez din toate, mult puţinele, mele puterĭ. Şi silit să plec, de către cine? De ţara însă-şĭ? Ferească Dumnezeŭ!

Mĕ gonesc nişte oamenĭ carĭ sunt maĭ strĕinĭ de adevĕrata ţară de cât mine; mĕ gonesc nişte antreprenorĭ de afacerĭ necurate, carĭ, — fiind că stăpânul, poporul doarme — aŭ pus mâna pe tot ce e al luĭ, drepturĭ, libertăţĭ şi avere şi tae şi spînzură, par'că ar fi dintr'al lor.

De aceea nu plâng şi nu mĕ dezolez. In ochiĭ oamenilor cinstiţĭ, în ochiĭ oamenilor de inimă, în ochiĭ celor indiferenţĭ chiar, expulzarea mea este o monstruozitate, după cum aceea a luĭ Carol Schulder este un caraghioslîc, de care guvernul nu se va putea spăla. Şi nimic nu ucide ca ridicolul.

Protestez din adîncul inimeĭ în contra monstruozităţeĭ, a căreĭ victimă sunt şi dacă lacrimĭ se arată în ochiĭ meĭ la plecare, ele sunt lacrimĭ de compătimire, de ruşine, pentru nenorocirea şi umilinţa ţĕreĭ acesteia, care — orĭ ce ar zice guvernul conservator — este şi ţara mea, nenorocită şi umilită, pentru că un popor viguros de peste patru milioane de oamenĭ e batjocorit de o liotă de streinĭ, de parveniţĭ, de oamenĭ carĭ nu maĭ aŭ ce pierde şi carĭ pretind că o reprezintă şi carĭ o guvernează.

Plecând, am speranţa legitimă, că în scurtă vreme mĕ voiŭ întoarce, pentru că persecutoriĭ meĭ maĭ aŭ puţine zile la cărmă şi pentru că sunt convins că ceĭ ce-ĭ vor urma— orĭ cine ar fi — nu vor putea să nu vadă monstruozitatea şi ridicolul faptuluĭ guvernuluĭ conservator.

. . . .

Aşa dar, nu *adio*! ci: **la revedere!**

I. Hussar.

Arestarea D-lui Dioghenide

Dăm azĭ continuarea descriereĭ ce amicul nostru face asupra arestăreĭ interogatoruluĭ şi deţinereĭ sale:

Ajuns cu duba la Văcăreştĭ impreună cu ceĭ-l'alţĭ cetăţenĭ, am fost daţĭ în primirea D-luĭ Director al penitenciaruluĭ, un anume Holtzman, fost ofiţer în armata ungurească, care ne-a trecut prin nişte registre şi ne-a mĕsurat Apoĭ a închis uşa şi avênd aerul a ne ţinea un discurs, ne zise cu gravitate: *Eŭ am să fac pentru D v. o excepţie, dar să nu vorbiţĭ cu ceĭ-l'alţĭ.*

Am urmat pe acest strein Holtzman de care ne am mirat să-l găsim în capul penitenciaruluĭ, şi aşteptam să-ĭ vedem *excepţia*... D-sale.

La D. Holtzman excepţia a însemnat a mĕ pune împreună cu ceĭ-l'alţĭ colegĭ de închisoare, într'o cameră murdară, infectă, cu un pat comun de scândurĭ acoperit cu două rogojinĭ. Atuncĭ am înţeles excepţia holtzmănească...

Cât am stat în Văcăreştĭ, m'am convins şi mi-am luat toate informaţiile despre tirania pe care o exercită acest Holtzman asupra nenorociţilor carĭ îĭ cad în mână, fie ca preveniţĭ, fie ca condamnaţĭ. Intr'un articol special voiŭ vorbi de acest funcţionar al D-luĭ L. Catargiu.

A doua zi, Vinerĭ 9 Aprilie, am fost chemat telegrafic la cabinetul judeluĭ instructor No. 3. Imediat am fost pus în o dubă şi pornit în fugă. Acolo am găsit şi pe D. Al. V. Beldimanŭ, directorul *Adevĕruluĭ* care venise să depună o cauţiune pentru eliberarea mea.

D. judecător de instrucţie Sărăţeanu, a făcut cunoscut D-luĭ Beldimanŭ, că m'a chemat pentru motivul că voeşte a supune mandatul meŭ de depunere, la deliberarea Trib. Secţia III pentru a fi confirmat, şi că pe urmă îĭ va lua cererea în consideraţie de a mĕ elibera pe cauţiune.

Am stat acolo până la orele 4 p. m., când D. jude instructor Sărăţeanu, ne-a făcut cunoscut că Tribunalul ne fiind complect, rĕmâne pe a doua zi confirmarea mandatuluĭ meŭ de arestare. Trebue să adaug că odată cu mandatul meŭ maĭ era încă un mandat al D-ruluĭ Kitzu, care asemenea a fost adus din Văcăreştĭ, şi care mandat D. Sărăţeanu dorea a fi confirmat

La orele 4 p. m., eŭ cu Dr. Kitzu ne-am reîntors la Văcăreştĭ în o trăsură. Ceĭ l'alţĭ arestaţĭ (Niţă Sterie, Gh. Manolescu, V. Dimitrescu, A. Popescu şi D. Ionescu) eraŭ deja eliberaţĭ şi la întoarcere nu i am maĭ găsit

Sâmbătă la 11 Aprilie, la orele 10 a. m., împreună cu Dr. Kitzu am fost puşĭ în o dubă mică, în care maĭ eraŭ şi alţĭ preveniţĭ pentru diferite delicte şi duşĭ la Tribunal. In acea dubă era aproape să ne sufocăm şi numaĭ prin intervenţia D-luĭ avocat Budişteanu am fost scoşĭ din dubă şi duşĭ în sala de la cabinetul D-luĭ Sărăţeanu.

La orele 3 p. m. am fost chemat la secţia III pentru a rĕspunde la acuzaţiile D-luĭ Sărăţeanu şi ale ignobiluluĭ Paraschivescu, şi natural a cere în mod implicit infirmarea mandatuluĭ.

Tribunalul secţia III-a era compus din D-niĭ Florian, Vlasto şi Christu. Când am intrat în camera de deliberare, figura D-luĭ Florian mi-a făcut o foarte bună impresiune, spre deosebire de ignobilul Paraschivescu, care se plimba prin cameră şi care 'mĭ provocă desgust şi greaţă. Ţinuta demnă a D-luĭ Florian, calmul sĕŭ, mi-aŭ arĕtat din primul moment că am a face cu un magistrat demn, integru, iar nu cu o lichea poliţienească ca Paraschivescu.

D. jude instructor Sărăţeanu veni cu dosarul şi spuse că sunt depoziţiĭ şi mărturiĭ că în ziua de 5 Aprilie am ultragiat pe comisarul I. Constantinescu, 'ĭ am dat cu sictir şi l'am lovit, în momentul când potolea o rĕscoală; pe aceste motive conchidea la confirmarea mandatuluĭ de depunere.

Ignobilul Paraschivescu, fără de nicĭ un respect de locul unde se afla, ca un perfect incult şi rĕŭ crescut, în loc să stea pe scaun se puse pe masă cu dosul la preşedinte. Apoĭ cu un ton impertinent, mĕ întrebă răstit:

— *De câţĭ anĭ eştĭ?*

I-am rĕspuns: *de 27.*

Ignobilul Paraschivescu îmĭ face altă întrebare.

— *Ce eştĭ D-ta Român?*

— *Da*, i-am rĕspuns, *sunt român, alegător în colegiul al 2 lea de Iaşĭ.*

D. Preşedinte Florian îĭ tăia îndată gustul de a'mĭ maĭ face întrebărĭ şi începu să vorbească D-sa: *Cum, D-ta, care eştĭ tînĕr, care te poţĭ produce în presă, unde aveţĭ un câmp larg, şi unde nu vĕ zice nimenea nimica, putênd scri despre orĭ şi ce, —D-ta să te scoborĭ în stradă, în mulţime, să viĭ în conflict cu poliţia, să voieştĭ să ajungĭ eroŭ, maĭ cu seamă că eştĭ numaĭ de douĭ anĭ, cum zicĭ, în Bucureştĭ...*

Am ascultat pe D. Florian şi-mĭ esplicam de ce-mĭ vorbeşte pe acest ton. D. Florian a fost junimist şi ca atare a contractat ironia şi zeflemeaua junimistă. Nu discut dacă junimiştiĭ reuşesc des în zeflemea şi în ironie...

Am răspuns D-luĭ Florian:

D-le Preşedinte, vě înţeleg consideraţiile, sfaturile saŭ întrebările D-voastre, de cât un lucru, ele nu mi se pot adresa mie. Şi nu mi se pot adresa mie, pentru bunul cuvînt că eŭ n'am eşit în stradă, că nicĭ p'in minte nu mi-a trecut a mě improviza eroŭ şi aceasta tocmaĭ fiind că am la îndemână presa, de-pe care aţĭ vorbit şi D-voastră.

Domnule Preşedinte, în ziua de 5 Aprilie, m'am dus ca de obiceiŭ la Cameră pentru a lua note de la dezbaterĭ. Era foarte mare aglomeraţie de lume şi fiind-că ședința nu se deschisese încă, umblam prin locul rěmas liber, între uşa cameri şi uşa tribuneĭ preseĭ, notând cele ce se petreceaŭ. Am vězut cum un gard st stă'cea pe un biet om şi am zis: de ce'l baţĭ? Atuncĭ am fost înhăţat, stâlcit de vre o 10 indivizĭ, şi am scăpat cu marĭ greutăţĭ, cu toate că intervenise D. prim-procuror.

Ignobilul Paraschivescu mě întreabă îndată.

— *Dar dacă te-aŭ bătut unde ţi sunt rănile?..*

Am răspuns prostesteĭ întrebărĭ a zbirului *că sunt din categoria celor bătuţĭ fără rănĭ..* Dacă n'aşĭ fi avut respect de Tribunal l'aşĭ fi întrebat şi eŭ pe zbir, *să-şĭ amint as ă dacă i-aŭ rěmas rănĭ când a mânat palme în Cişmigiŭ într'o afacere scandaloasă...*

Să trec maĭ departe.

D. Florian crezênd de sigur basmul cu ultragiarea comisaruluĭ Constantinescu, îmĭ făcu câte-va întrebărĭ, aşa că poate îĭ voiŭ răspunde îngăimat.. Iată însă ce rěspuns a primit D. Florian:

— *D-le preşedinte, la primul interogator am fost acuzat că am aruncat cu pietre şi că m'a vězut D. prim-procuror* (D. Sărăţeanu. bâlbâind încercă se nege). *Astăzĭ mi se aduce acuzaţia că aşĭ fi ultragiat pe un comisar care nicĭ nu'l cunosc. Aceste sunt inv nţiunĭ, sunt ticluirĭ. Vě rog să nu va formalizaţĭ că le calific în acest mod, căcĭ ce altă ceva pot spune, când mě věd acuzat din senin de lucrurĭ de care n'am nicĭ cea maĭ mi ă idee?*

Când vorbeam şi destăinuiam complotul poliţienesc, am vězut o roşaţă urcându-se în faţa D-luĭ Florian, iar zbirul Paraschivescu se duse la fereastră.

D. Florian n'a maĭ zis nimica şi după ce m'am retras, Trib. secţia III a infirmat mandatul meŭ şi am fost pus în libertate, spre marea dezolare a ignobiluluĭ Paraschivescu.

Ed. Dioghenide.

POLITICA EXTERNA

BELGIA

Belgia a stat acu câte-va zile în ajunul revoluţieĭ. Toată ţara agitată, grevele amenințând să devie generale, stare de asediŭ în Bruxela, ciocnirĭ şi morţĭ, rănițĭ o mulţime între care şi primarele Capitaleĭ Buls. Astăzĭ totul a reintrat în liniște, poporul jubilează pentru triumful obţinut şi conductoriĭ seĭ într'un manifest aŭ invitat pe toţĭ muncitoriĭ ţăreĭ să reînceapă lucrul. Votul universal în principiu a fost admis cu 119 contra 14 şi 11 abţinerĭ.

Dacă chiar noĭ suntem pentru votul universal, în întregul seŭ, după cum negreşit l'aŭ dorit şi muncitoriĭ belgienĭ, totuşĭ ne bucurăm de marele succes ce l'aŭ obţinut aceştĭ din urmă în'dreapta dar greaua luptă pentru desfiinţarea privilegiilor. De sigur, mult nu va maĭ trece şi ultimele restricţiunĭ vor cădea şi Belgia va avea votul universal neciuntit.

Nu vroim să insistăm aicĭ asupra amănuntelor acestuĭ îndelungat rězboiŭ între burghezia privilegiată belgiană şi între muncitorĭ. Pentru acuma rězboiul e terminat, lupta câştigată. Parlamentul din Bruxela va căpăta altă faţă, un alt vent maĭ proaspăt va sufla pe acolo. Trebue însă să constatăm aicĭ — ceia-ce am prezis de alt-teĭ în atâtea rîndurĭ — că nicĭ unuĭ partid burghez de acolo, dintre partidele care cântă prima violină nu le revine nicĭ cel maĭ mic merit întru introducerea votuluĭ universal. Un mare adevěr s'a constatat încă o dată pentru a ne număratâ oară. Privilegiaţiĭ n'aŭ renunţat şi nu vor renunţa nicĭ odată de bunăvoie la vr'un privilegiŭ al lor. In această privință şi ultramontaniĭ belgienĭ şi liberaliĭ de scolo şi radicaliĭ moderaţĭ, toţĭ eraŭ de acord de a nu recunoaşte poporuluĭ muncitor drepturile sale.

Numaĭ când cuţitul a ajuns la os, numaĭ la aman, numaĭ când s'a făcut věrsare de sînge şi rězboiul civil amenința pe fie-ce ceas să izbucnească, numaĭ atuncĭ *fruntaşiĭ cultureĭ* din Belgia, patrioţiĭ carĭ tocmesc nişte nenorociţĭ să facă armată pentru dînşiĭ, aŭ cedat până la un punct. Să nu se uite că votul universal s'a votat numaĭ în principiŭ; că numaĭ 1,200,000 de cetăţenĭ vor avea drept de câte un vot, 365,000 de capĭ de familie, 275 000 de proprietarĭ şi rentierĭ vor avea maĭ multe voturĭ spre a paraliza numěrul cel mare al muncitorilor.

Lupta pentru votul universal în Belgia era o luptă de clasă în toată forma.

Noĭ de la început ne-am pus pe terenul lupteĭ de clase, prooroc nd numaĭ în acest caz un triumf al uvrierilor. Unde sunt acel filosofĭ socialĭ politicĭ carĭ zic că depinde numaĭ de bună-voinţa partidelor pentru a transforma societatea noastră într'un adevěrat paradis din toate punctele de vedere? Uite-se spre Belgia şi vază-şĭ ruina utopieĭ lor de o armonie între cetăţeniĭ aceleiaşĭ ţěrĭ. Dar nu numaĭ noĭ carĭ recunoaştem lupta de clase, toată presa europeană, chiar şi cea maĭ reacţionară, e unanimă în părerea că votul universal s'a obţinut numaĭ prin cel maĭ crâncen rěsboiŭ între cetăţeniĭ aceleiaşĭ ţěrĭ.

C. N.

INFORMAŢIUNI

CINE SUNT EXPULZAŢII

Ştirea dată de confraţiĭ de la *Lupta* despre expulzarea a 17 tinerĭ din diferite oraşe este adevěrată. Sperăm să le putem da astă-zĭ numele.

Ceea ce ştim până acuma, este că şapte sunt din Botoşanĭ, patru din Iaşĭ, patru din Roman şi Bacăŭ şi doĭ din Bucureştĭ.

Fireşte, dacă ar fi făcut numaĭ două expulzărĭ, guvernul conservator n'ar fi fost destul de laş!

*

Credem necesar, pentru luminarea opinieĭ publice, să dăm câte-va amănunte asupra tinerilor expulzaţĭ astă-zĭ

D. I. Hussar, secretarul redacţiuneĭ noastre, este născut la 25 Martie 1867 în Cahul, pe atuncĭ oraş romănesc, şi unde tatăl D-sale era medic primar. Acesta a ocupat peste 40 de anĭ diferite funcţiunĭ medicale în judeţele Tutova, Cahul, Ismail, Iaşĭ, Botoşanĭ, Dorohoiŭ şi a murit în Februarie 1889 în Bucureştĭ.

Unul din fraţiĭ expulzatuluĭ a luat parte la resboiul independenţeĭ, unde a fost rănit şi decorat cu virtutea militară. El e azĭ cetăţean român, căsătorit cu o română şi copiiĭ seĭ sunt românĭ. Unul dintre aceştia, funcţionar public în Tulcea e căsătorit cu fiica unuĭ preot.

Un alt frate, farmacist şi fost militar, are cererea de indigenat depusă la Cameră încă din Martie 1887.

Insu-şĭ expulzatul, care şi-a făcut studiile la Iaşĭ, a satisfăcut legea recrutăreĭ şi era contribuabil în Bucureştĭ.

Nicĭ tatăl, nicĭ fiiĭ n'aŭ fost vreo dată supuşĭ streinĭ.

Cum trebue calificată purtarea unuĭ guvern, care taxează pe un om ca D Hussar de strein şi'l expulsează?

Al doilea expulzat, Carol Schulder, este născut în Bucureştĭ, din părinţĭ născuţĭ în ţară şi a tras sorţiĭ anul trecut.

Nicĭ el, nicĭ părinţiĭ luĭ n'aŭ fost vre odată supuşĭ streinĭ.

Şi acest băiat, care era incasator şi expeditor, care n'are de cât treĭ clase primare, este expulzat ca om primejdios siguranţeĭ Statuluĭ!...

*

Expulzaţiĭ vor pleca astă seară cu trenul de la 10 şi 5 minute.

Un mare număr de amicĭ şi cunoscuţĭ aĭ D-luĭ Hussar, precum şi mulţĭ oamenĭ, indignaţĭ de mişelia guvernuluĭ, vor veni diseară la gară.

*

D. senator Urdăreanu va interpela azĭ guvernul asupra expulzăreĭ D-luĭ I. Hussar şi Carol Schulder

Expulzările şi presa

Maĭ toată presa din capitală blamează energic infamia guvernuluĭ conservator, care a expulzat pe secretarul redacţiuneĭ noastre D. I. Hussar şi pe un cumnat al acestuia simplu incasator şi expeditor al ziaruluĭ.

Lupta într'un prim articol semnat D. C. C. Bacalbaşa, protestează cu voiciune contra acestei noue infamiĭ a regimuluĭ

Voinţa Naţională protestează contra atacurilor necontenite ce se aduc ziaruluĭ nostru şi deci preseĭ

La Patrie protestează contra expulsărilor şi spune că se violează libertatea preseĭ

L'Indépendance roumaine, ziar guvernamental, protestează asemenea. Iată ce zice:

Nu discutăm legitimitatea aceste mă-surĭ. Este util ca guvernul să aibă dreptul de a expulza pe aceĭ carĭ lucrează contra siguranţeĭ statuluĭ, *dar în împrejurarea de faţă s'ar fi putut apli a legea până la capăt* **şi a face un proces directoruluĭ ziaruluĭ. Calea regulată nu poate ridica nicĭ o obiecţie plausibilă.** Ca probă ne poate servi chiar o declaraţie pe care o face o foae liberală: „N'avem nimic de zis contra urmăririlor regulate prevězute de lege."

Ni se asigură din cercurĭ în poziţie de a şti secretele ministeruluĭ de externe, că Rusia a făcut reprezintaţiunĭ energice pe lângă guvern, pentru restituirea uneĭ datorĭĭ de cincĭ milioane de ruble, pe care Moldova a contractat-o în 1820 de la tesaurul rusesc.

In urma noteĭ ruseştĭ, D. Gr. To ilescu a fost însărcinat să studieze dosarele vistierieĭ Moldoveĭ pe aniĭ 1819—1821.

Datoria de cincĭ milioane de ruble împreună cu dobânda pe 70 de anĭ face o sumă de peste 100 de milioane de leĭ.

Aseară a fost un consiliu de miniştri, ce s'a prelungit până la orele 11.

Se zice că s'aŭ discutat maĭ multe expulsărĭ ce urmează să se facă.

Săptĕmâna asta va apărea în editura Graeve et Comp. importantul volum: *Literatură şi Ştiinţă*, publicat sub direcţiunea distinsuluĭ nostru critic C. Dobrogeanu-Gherea.

Mulţĭ din ceĭ maĭ bunĭ scriitorĭ aĭ noştrĭ, aŭ colaborat la acest volum.

Erĭ la Senat Tache Ionescu, ministrul cultelor şi instrucţiuneĭ publice, înainte de citirea raportuluĭ legeĭ organisăreĭ cleruluĭ mirean, a declarat că scaunul de mitropolit primat nu este vacant, de oare-ce demisiunea mitropolituluĭ primat Iosif Gheorghian, nu este primită de Rege şi de guvern

Profesoriĭ şi funcţionariĭ ministeruluĭ instrucţiuneĭ, carĭ în urma anilor de serviciĭ trebuiaŭ să-şĭ reguleze drepturile lor la pensie pe ziua de 1 Aprilie, se vor retrage la pensie la 1 Octombrie a. c.

Procesul de ultragiŭ, intentat de parchet fraţilor Peretz, s'a amânat la 13 Maiŭ.

In cursul aceste săptămânĭ se va face alegerea decanuluĭ facultăţeĭ de drept în locul D-luĭ Aristid Pascal.

D. Efrem Ghermanĭ, membru în comitetul central al partiduluĭ liberal-naţional, declară printr'o scrisoare adresată *Voinţeĭ Naţionale*, că 'şĭ pune candidatura la colegiul I de deputaţĭ al Vlaşca.

Colegiul I de Vlaşca este vacant în urma numireĭ D-luĭ Ioan Lahovari, ministru plenipotenţiar la Paris.

D-ra Agata Bârsescu s'a oferit a da o mare representaţie în folosul Ligeĭ Culturale.

EMILE ZOLA

LA FAUTE DE L'ABBE MOURET

Fratele Archangel

— E idiot, zise Jeanbernat, rezemându-şĭ ciomagul pe umĕr. Mĕ plictiseşte.

Fratele Archangel, maĭ îndrăzneţ, veni să-ĭ bage pumniĭ sub nas.

— Şi ticăloasa ta! strigă el. Tu aĭ băgat'o goală în patul popeĭ!

Dar scăpă o urlătură fioroasă şi sări îndărăt ca muşcat de o viperă. Ciomagul bĕtrânuluĭ, învîrtit din toate puterile, îĭ sguduise spinarea.

Se maĭ dădu încă îndărăt, luă dintr'o movilă de la marginea drumuluĭ o piatră cât amêndouĭ pumniĭ şi o aruncă în capul luĭ Jeanbernat. Dacă bĕtrânul nu s'ar fi plecat, l-ar fi spart capul.

Alergă la altă movilă, se dădu după ea, luă pietre. Şi de la o movi ă la alta, se încinse o bătae straşnică. Pietrele ploaŭ droaie. Luna, cu desăvêrşire curată, tăia umbrele desluşit.

— Da, aĭ băgat'o în patul luĭ! repeta Fratele Archangel turbat. Şi puseseşĭ un Cristos sub plapomă, ca să fie necinstit... Ha! ha! te mirĭ că ştiŭ tot. Aştepţĭ să iasă vr'un monstru din împerechiarea asta. In fie-care dimineaţă facĭ cele treĭ-sprezece semne diavoleştĭ pe burta ticăloaseĭ tale, ca să nască un Anticrist. Vreĭ un Antichrist, banditule!.. Na, piatra asta să te chioraşcă!

— Şi asta să-ţĭ astupe lioarba, popârţacule! rĕspunse Jeanbernat, care se făcuse iarăşĭ foarte liniştit. Prost e, dobitocul ăsta, de spune aşa năzdrăvenĭĭ!.. Are să trebuiască să-ţĭ sfărâm capul ca să-mĭ pot căuta de drum? Oare catechismul tĕŭ te a zăpăcit aşa?

— Catechismul! vreĭ să cunoştĭ catechismul care se învaţă blestemaţilor de trampa ta? Bine, te-oiŭ învĕţa eŭ să-ţĭ facĭ cruce... Asta-ĭ pentru Tatăl, şi asta pentru Fiul, asta pentru sf. Duh.. Ah! tot eştĭ în picioare. Aşteaptă, aşteaptă!.. Aşa să fie!

Iĭ aruncă o mână de pietricele. Jeanbernat, atins la umĕr, lăsă pietrele pe care le ţinea şi înaintă liniştit, pe când Fratele Archangel lua din movilă alţĭ doĭ pumnĭ, bîlbîind:

— Te extermînez. D-zeŭ vroeşte. D-zeŭ e în braţul meŭ.

— Aĭ să tacĭ odată? zise bĕtrînul apucându-l de ceafă.

Atuncĭ se încinse o mică luptă în mijlocul prafuluĭ din drum, albăstrit de lună. Fratele, vĕzêndu-se cel maĭ slab, căuta să muşte. Membrele uscate ale luĭ Jeanbernat eraŭ ca nişte pachete de frînghiĭ care 'l lega aşa de strîns în cât simţea cum îĭ intraŭ nodurile în carne.

Tăcea, înăbuşindu-se, gândind se la vre o violenţie.

Când îl puse sub dênsul, bĕtrînul zise batjocoritor:

— Tare 'mĭ vine ca să 'ţĭ sfărâm un braţ, să sfărâm pe bunul tĕŭ D-zeŭ.. Vezĭ bine că nu 'l eĭ cel maĭ tare, D-zeul tĕŭ. Eŭ te extermînez... Acum am să 'ţĭ taiŭ urechile. Prea m'aĭ plictisit.

Şi trăgea liniştit un cuţit din buzunar.

Popa Mouret, care, de maĭ multe orĭ se aruncase între eĭ în zadar, se amesteca aşa de stăruitor, în cât isbuti să amâne pe maĭ tĕrziŭ această operaţie.

— Rĕŭ facĭ, popo, şoptĭ el. Copilzanul ăsta are nevoie să-ĭ iaŭ niţel sânge. In sfîrşit, fiind-că nu'ţĭ place, voiŭ maĭ aştepta. Maĭ pun eŭ mâna pe dînsul în vr'un colţişor.

Fratele grohăind ceva, bĕtrînul se întrerupse ca să 'ĭ strige:

— Să nu te mişţĭ, că ţĭ le taiŭ numaĭ de cât.

— Dar, zise popa, staĭ pe pieptul luĭ. Scoală-te ca să poată respira.

— Nu, nu, s'ar apuca iar de prostiĭ. Iĭ daŭ eŭ drumul când voiŭ pleca...

***

Când sfîrşi de vorbit cu popa, Jeanbernat se sculă încetişor, strînse pumniĭ luĭ Fratele Archangel, păzindu-se de vr-o lovitură. Şi se depărtă, fără să-şĭ întoarcă capul, cu pasul luĭ greoiŭ şi lung.

Fratele sări tăcut până la movila de pietre. Aşteptă să se depărteze puţin bĕtrînul. Apoĭ, începu cu amândouĕ mâinile se arunce furios.

Dar pietrele se rostogoleaŭ în praful de pe drum; Jeanbernat, ne maĭ înjosindu-se să se supere iş ă câta de drum, drept ca un copac, în noaptea senină.

— Blestematul! Satana îl împinge! bîlbîi Fratele Archangel, făcând să maĭ sbârnie o piatră. Un bĕtrîn pe care ar trebui să l sfarme cu un pumn! E copt la focul iadnluĭ. I-am simţit ghiarele.

Turbarea neputincioasă îĭ făcea să scormonească pietrele. De odată se întoarse spre popa Mouret.

— Vina D-tale!! strigă el. Trebuia să-mĭ daĭ ajutor, şi amândoĭ l-am fi gătuit.

E. V.

DIFERITE STIRI

DIN ŢARA

I-iŭ Maiŭ în Capitală

După cum am anunţat într'unul din numerile nostre trecute, socialiştiĭ din ţară vor sĕrbători în ziua de Duminecă 18 Aprilie manifestaţiunea muncitoare de 1-iŭ Maiŭ.

Comitetul general al partiduluĭ socialist a adresat un manifest către toate organizaţiile din ţară arătându-le însemnătatea pe care o are această manifestaţiune pentru muncitorimea din întreaga lume şi îndemnând pe toţĭ muncitoriĭ din România să sĕrbătorească cu multă demnitate ziua de 1-iŭ Maiŭ.

Acest manifest s'a tras în 30.000 de exemplare.

In special în Capitală manifestaţiunea va avea un caracter foarte impozant. Maĭ multe societăţĭ de muncitorĭ aŭ încunoştiinţat deja comitetul de organizare că de data acesta vor participa în corpore cu drapelele societăţeĭ.

Toţĭ manifestanţiĭ se vor aduna Duminecă 18 Aprilie la orele 9 dim. în grădina Cişmegiŭ de unde apoĭ cortegiul va porni la Vila Băicoianu de la Filaret, avênd în frunte muzica militară.

Aci fruntaşiĭ partiduluĭ vor explica muncitorilor însemnătatea aceste manifestaţiunĭ şi apoĭ vor urma diferitele petrecerĭ aranjate de comitetul de organizare.

Clubul muncitorilor din Ploeştĭ va trimite o numeroasă delegaţiune la manifestaţiunea din Capitală.

Dacă timpul va fi favorabil, manifestaţiunea după cum se vede va fi foarte impozantă în Capitală.

Joĭ seară lucrătoriĭ tipografĭ din Capi-

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL" (85)

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

Blana spânzuratuluĭ

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL VI

A-ungênd la Théâtre-Français, căpitanul începu să se întrebe dacă locul era bine ales pentru un subiect aşa de grav; dar se hotărî să nu riscă nimic ci să se poarte după împrejurărĭ şi intră.

Cu mare greutate îşĭ putu procura un fotoliŭ de orchestră, de şi era un obicinuit fidel al teatruluĭ. Sala era plină. Fie care ştie că Marţea şi Joia e de bon ton să vie să asculte capo d'operele vechiuluĭ repertor. Datorită aceste fericite mode avantajul câtor-va dame frumoase de a cunoaşte Racine şi Molière. E o plăcere destul de rară, în timpul care fuge şi Nointel aprecia la nesfârşit limbă bună vorbită de nişte artiştĭ excelenţĭ. In acea seară însă, nu era dispus să guste tragedia clasică. Hazardul îĭ făcuse spectator, aproape actor al uneĭ drame maĭ mişcătoare de cât *Mithridate*. Monime îĭ interesa cu mult maĭ puţin de cât D-na de Barancos.

Sosise în timpul unuĭ entr'acte şi, după ce se instală cum putu într'un colţ al orchestruluĭ, începu să studieze sala. Adunarea era aleasă. Lojele pline de femeĭ în toalete distinse. Se vorbea încet ca într'un salon; abonaţiĭ ceĭ bĕtrânĭ regretaŭ pe Rachel alţiĭ discutaŭ, nimenĭ nu vorbea politică.

Căpitanul nu zări pe D. Roger Darcy. In schimb, descoperi fără greutate, pe Claudina Risslers cu Rusuĭ eĭ alăturĭ. Intr'o rochie de satin hortensia ea atrăgea toate privirile şi necontenit mişca din cap ca să tacă să-ĭ scânteeze diamantele de la urechĭ. Wladimir era în adevĕr superb cu favoriţiĭ sĕĭ lungĭ şi argintiĭ şi cu ţinuta-ĭ de tambur-major. Iĭ lornetaŭ mult şi era lume care ridea de acea pereche nepotrivită.

Nointel nu se oprì să-ĭ examineze şi continuă cu trecerea 'n revistă a lojelor. Deşi mergea puţin în lume, îşĭ cunoştea în de ajuns Parisul ca să poată pune numele pe feţe; găsi acolo tot personalul obicinuit al adunărilor *high-lifului*. Nu maĭ lipsea de cât marchiza, şi maĭ multe observară lipsa eĭ căcĭ venea foarte des la set-fel de petrecerĭ.

Căpitanul căta din ochĭ pe D. Darcy prin mulţimea ceea 'mpodobită şi înfrîgurată îl găsi. Magistratul ocupa cu D-na Cambry o lojă laterală.

Pentru 'ntâia oară Nointel întâlnea la teatru pe încântătoarea vĕduvă şi ceĭ ce veneaŭ de obiceiŭ Marţia nu eraŭ de loc obicinuiţĭ s'o vadă; ast-fel că toate lorgnetele eraŭ îndreptate asupra-ĭ. Imbrăcată 'n negru, ca toţĭ d'a-una, avea pe rochie o profusiune de dantele fine. Nicĭ o bijuterie. O adevĕrată toaletă de doliŭ care îĭ venea de minune. Ea vorbea cu D. Darcy şi după expresiunea feţelor lor, ghiceaĭ că subiectul conversaţieĭ era serios.

Ocaziunea, păru bună căpitanuluĭ ca să abordeze pe unchiul luĭ Gaston. Graţioasa primire ce D-na Cambry îĭ făcuse la bal, îl autoriza în de-ajuns să meargă s'o salute în loja sa şi chiar să-ĭ ceară noutăţĭ despre protejata sa. Această datorie odată împlinită, Nointel compta să iasă cu D. Darcy, care poate nu se dusese acolo de cât în acest scop, şi maĭ cu seamă nu era departe de bustul luĭ Reanard.

Ca să pună îndată în execuţie acest proiect aşa de repede inceput, se grăbi să 'şĭ părăsească locul şi să se urce în lojă. Trajeul îĭ cam luă din timp fiind că scările şi coridoarele eraŭ pline de lume. Avu şi oare-care greutate până să găsească loja căcĭ nu îĭ ştia numĕrul. Trebuĭ chiar pentru asta să intre în galerie, de unde nu zări pe D-na Cambry era singură. D. Roger plecase tocmaĭ pe când Nointel um bla prin coridoare, şi Nointel care regreta că nu'l întâlnise în drum, s'ar fi dus bucuros pe urma luĭ; dar vĕduva'l zări şi îĭ adresă un zimbet care chivala c'o invitaţie. Nu se maĭ putea deci dispensa de-a intra în lojă cĭ intră fără hesitare, D-na Cambry îĭ primi cu o grabă care'ĭ păru de bun augur şi încă aduse lucrurile acolo unde voia el să le aducă.

— D. Darcy acum chiar pleacă, zise ea: Ar fi fost încântat să vĕ întâlnească; de două zile de când vĕ caută. Dar e în sala şi cu siguranţă că la sfârşitul reprezentaţieĭ îl veţĭ vedea

— Imĭ voiŭ da toate ostenelile, Doamnă, şi sunt desolat că mi-a scăpat. Ierĭ am fost la vânătoare...

La D-na Barancos, fără îndoială.

— Da, doamnă, şi numaĭ astă seară reîntors.

— Sigur.

— Absolut singur. D-na de Barancos avea o mulţime de lume şi nu se va întoarce de cât mâine. Dar mâ scurtat şederea mea acolo căcĭ abia aşteptam să mĕ întâlnesc cu prietenul meŭ Gaston.

— Şi el vĕ caută. Are să vĕ ceară un serviciŭ.

— Am găsit acasă o scrisoare de la el şi am alergat într'acolo. Eşise şi nu ştiam unde să'l găsesc. Am venit cu speranţa că poate 'l voiŭ găsi; dar sper că pe la vre-o cincĭ-spre-zece să treacă pe la Cerc.

— Nu ştiŭ de-l veţĭ întâlni acolo. E aşa de trist că fuge de lume.

— Trist? dar mi se pare că maĭ degrabă ar trebui să se bucure. D-ra Lestérel e liberă. Ordonanţa de ne-urmărire o să fie semnată.

— Nu e încă. D. Darcy hesită s'o deal. Iĭ trebuie o culpabilă. Inainte de toate e judecător şi are nişte ideĭ pe care nu i le împărtăşesc. Dar nu numaĭ întârzierea acesteia e care mâhneşte pe nepotul sĕŭ; care de curând s'aŭ petrecut lucrurĭ... la care nimenĭ nu se poate aştepta.

— Ce s'a întâmplat?

— Cunoaşteţĭ pe cumnatul BerteĭĬ?

— D. Crozon. Foarte bine.

— Ştiţĭ că înştiinţat prin nişte scrisorĭ anonime, îşĭ acusa femeia că l a înşelat.

— Intre noĭ fie vorba, nu greşea. Acum o pot spune şi trebuie ca D. Roger Darcy s'o ştie căcĭ aci e justificarea completă a D-reĭ Lestérel.

— Ştie. Mi-am luat eŭ sarcina de a-l spune aceia ce mi-a mărturisit Berta. Biata copilă s'a jertfit pentru soră-sa. Ca să recapete surile acesteĭ scrisorĭ s'a dus la balul de Operă, ca să pună copilul acesteĭ scrisorĭ la adăpostul cercetărilor nu ştiŭ caruĭ mizerabil, a bătut drumurile în acea noapte fatală.

(Va urma).

tală se întrunesc spre a discuta cestiunea participărei la manifestaţiunea de 1-iŭ Maiŭ.

Cu începere de la 19 Aprilie st. v. direcţiunea căilor noastre ferate va pune în circulaţiune noile sale trenurĭ în legătură cu cele din streinătate.

La semnătura articoluluĭ *Podul de peste Dunărea* publicat în numĕrul ziaruluĭ nostru de la 12 a. c. s'a strecurat o eroare. In loc de: *Mateĭ Brăescu inginer-arhitect* s'a publicat *Mateĭ Brăescu inginer-hotarnic.* Facem dar cuvenita rectificare.

File rupte din Album

Când aĭ nevoe de banĭ, maĭ bine să te adresezĭ unuĭ cămătar, care îţĭ va lua o dobêndă mare, de cât unuĭ om onest.... care ia o dobêndă mică, dar refuză a te împrumuta.

Léon Sari.

O amintire fericită este poate pe pămênt maĭ adevĕrată de cât însă-şĭ fericirea.

A. de Musset.

Lumea e posedată de ban, dar condusă de imaginaţiune şi de inimă.

De Vogué.

Pentru ca cine-va să-şĭ ridice un piedestal, îĭ trebue un şir de fapte marĭ; — o singură greşală e suficientă, pentru a'l face să cază de pe el.

De la Tulcea.

Un ultim cuvênt

Intr'un vagon de clasa I, când trece print'un tunel.

Un tînĕr se foloseşte de întuneric şi ciupeşte pe vecina sa, o fată prea frumoasă.

— *Ah! mamă!* — strigă tînĕra — *m'a ciupit cine-va.*

— *Unde?*

— *Nu ştiŭ. E întuneric, nu se vede.*

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea şedinţeĭ de la 13 Aprilie 1893

D. C. Popovici cere să i se pună la disposiţie o listă detailată de toţĭ funcţionariĭ străinĭ de la căile ferate.

D. M. Săulescu cere guvernuluĭ să publice lista morţilor din ziua de 5 Aprilie, a cantităţeĭ de sânge ce a curs în acea zi pe stradele capitaleĭ şi a arestărilor de sute de cetăţenĭ ce s'aŭ făcut în acea zi.

Vocĭ. Şi a expulsărilor...

D. M. Săulescu ceteşte un afiş publicat la Craiova cu ocasia întruniriĭ ţinută în acel oraş de liberalĭ.

D. Lascar Catargiu. Mi s'a comunicat acel afiş; am telegrafiat să se dea desminţire. Repet că acel afiş e semnat de colegĭ de aĭ noştri carĭ aŭ vĕzut cele petrecute.

Sunt sigur că cetăţeniĭ craiovenĭ s'aŭ convins de neexactităţĭ coprinse în acel afiş.

D. G. Stefănescu-Gogu protestează.

D. Preşedinte. Incidentul e de sine închis, *constatându-se* că neesactităţĭ cuprindea avisul în cestiune (!?!).

D. N. Flipescu provoacă pe D. C. I. Stoicescu să 'şĭ desvolte interpelarea sa cu privire la cetăţenia consilieruluĭ comunal al Capitaleĭ Mihalcea.

D. general Manu. Nu pot forţa pe D. Stoicescu să transforme în o interpelare o simplă întrebare ce a făcut.

D. N. Filipescu. Mĕ iertaţĭ, D-le preşedinte, nu este aşa. E trist ca un deputat să se facă ecoul uneĭ informaţiunĭ greşite.

D. I. C. Stoicescu explică că D-sa n'a făcut de cât să întrebe pe ministrul de interne dacă este adevĕrat că D. consilier Mihalcea n'ar fi cetăţean român după cum s'ar susţine. D. ministru a promis că va cerceta. Făcênd apel la D. Catargiu să afirme dacă aşa este, primul ministru nu tăgădueşte.

D. N. Filipescu. La rêndul meŭ anunţ şi eŭ o interpelare. Intreb dacă D. Stoicescu este român saŭ bulgar.

Vocĭ. Ne ţinem de zeflemele saŭ discutăm serios?

D. N. Filipescu. Anunţă o interpelare în privinţa neregularităţilor ce s'ar petrece la Banca Naţională care, după D. N. Fleva, este Panamaua Românieĭ.

D. N. Fleva. Protestează. Nu este permis, zice D-sa, ca un deputat să îşĭ însuşească apreciările unuĭ coleg al sĕŭ. D. primar al Capitaleĭ ar trebuit să'şĭ ia seriozitatea ce-ĭ impune posiţiunea sa. D. Filipescu nu m'a înţeles bine. N'am zis ceea ce spune D-sa.

D. N. Filipescu. D. Fleva a zis că *Voinţa Naţională* este canalul de scurgere al murdărielor de la Banca Naţională.

D. N. Fleva. Protestează. Cer cuvêntul.

D. General Manu. Nu maĭ daŭ cuvêntul nimĕnuĭ.

Viĭ protestărĭ.

Vocĭ. D. Fleva a cerut cuvêntul în cestiune personală.

D. Fleva. Dacă Banca Naţională este Panamaua Românieĭ, aceasta este părerea D-luĭ Filipescu. Nu eŭ am zis aceasta. N'am cunoştinţă de nicĭ un abus săvêrşit la Banca Naţională. Fiţĭ sigurĭ că, dacă aşĭ avea o asemenea cunoştinţă, nu m'aşĭ da la o parte să nu iaŭ cuvêntul spre a denunţa rĕul.

D. M. Ghermani, ministru de finanţe. In cât priveşte interpelarea D-luĭ Filipescu, sunt gata a rĕspunde imediat, dacă D-sa doreşte să 'şĭ-o desvolte.

D. general Manu. Interpelarea D-luĭ N. Filipescu se va pune la ordinea zileĭ, când ea va fi anunţată.

La 3 jum. ore se intră în ordinea zileĭ; discutarea pe articole a legeĭ maximuluĭ, care se votează pe articole cu diferite amendamente.

La ora 6 şedinţa se ridică.

Sedinţa de la 14 Aprilie

Şedinţa se deschide la ora 1 şi jum. sub preşedinţa D-luĭ general Manu.

Presenţĭ 98 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

La ordine zileĭ discuţia pe articole a legeĭ maximuluĭ.

Până la orele 3 discuţia urmează.

SENATUL

Urmarea şedinţeĭ de la 13 Aprilie 1893

D. Mârzescu, sfârşeşte cerênd să se amâne discuţia până ce Mitropolitul va putea veni la şedinţe, saŭ că Sf. Sinod va fi representat în vr'un fel.

D. **Tache Ionescu** spune că demisiea Mitropolituluĭ n'a fost primită încă de Rege şĭ că el nu poate fi silit să vie la şedinţe.

Amânarea se respinge.

Mitropolitul Moldoveĭ cere să se amâne discuţia pe a doua-zi.

Această propunere se respinge de asemenea.

Mitropolitul Moldoveĭ regretă că Senatul nu 'ĭ-a primit propunerea. Iĭ pare rĕŭ că se vede silit de a vorbi contra proiectuluĭ de lege, şi măcar că maĭ mulţĭ episcopĭ aŭ aderat la acest proiect, nu-ĭ felicită de politeţa ce aŭ avut faţă cu guvernul.

Spune că clerul a fost tot-d'auna cu guvernul, dar episcopiĭ nu trebuiaŭ să facă concesiunĭ.

Proiectul se intitulează „pentru îmbunătăţirea soarteĭ cleruluĭ“, dar unde e îmbunătăţirea?

După ce preşedintele roagă pe Mitropolit să urmeze astă-zĭ, se ridică şedinţa.

Şedinţa de la 14 Aprilie

Se deschide şedinţa la ora 2 jum.

Preşidenţia D-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Presenţĭ 72 senatorĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

Episcopul de Argeş depune o adresă a preoţilor din capitală carĭ aderă la legea cleruluĭ aşa cum a fost modificată de comitetul delegaţilor.

D. Urdăreanu întreabă dacă îşĭ poate desvolta astăzĭ interpelarea ce-a anunţat ministruluĭ de domeniĭ.

D. Tache Ionescu, rĕspunde că D. Carp e reţinut azĭ la Cameră. Roagă pe D. Urdăreanu să consimtă a i se amâna interpelarea.

D. Urdăreanu consimte, dar cere să i se fixeze o dată care să nu fie după închiderea sesiuneĭ.

Mitropolitul Moldoveĭ începe a continua discursul sĕŭ ralativ la proiectul zis de îmbunătăţirea soarteĭ cleruluĭ.

Ştirĭ teatrale

Intrigă şi Amor. Alexandra. — Aseară a dat prima reprezentaţie distinsa tragediană Agata Bârsescu. Teatrul Naţional a fost plin de o lume aleasă; toate lojele ocupate de tot ce are Capitala maĭ ales; în loja regală a fost Regele, princesa Maria şi prinţul Ferdinand.

S'a jucat *Intriga şi Amor* de Schiller. D-şoara Agata Bârsescu a fost primită cu salve de aplause şi i s'aŭ făcut ovaţiunĭ entusiaste. In actul al IV-lea Agata Bârsescu a avut câte-va momente sublime şi întreaga lume a izbucnit în aplause frenetice. Scena otrăvireĭ din actul V a fost sfîşietoare. Ceea ce caracteriză pe artista Bârsescu, este jocul eĭ firesc

Diseară Agata Bârsescu va juca în *Alexandra.* Cuprinsul *Alexandreĭ* este următorul:

Alexandra, o femee de frumuseţe rară, sedusă şi delăsată în cea maĭ fragedă tinereţe de D. d'Elberti, este pe nedrept acuzată de pruncucidere şi condamnată la închisoare de 7 anĭ.

Dupa acest termen cere o întâlnire de la seducătorul eĭ, care la prima vedere simte renăscêndu-se cu putere amorul sĕŭ pentru dênsa.

Cu intenţiunea de a 'şĭ rĕzbuna cumplit toate durerile, toate suferinţele îndurate, ea îĭ cere să o introducă la mama sa.

După multe esitărĭ, iubirea luĭ învinge şi pleacă cu dênsa către castelul părintesc.

Aci însă, învinsă de bunătatea bătrîneĭ şi de căinţa bătrînuluĭ d'Eberti, ea simte renăscêndu-se amorul eĭ, cedează insistenţelor D-luĭ d'Eberti şi se logodeşte cu el, uitând cu totul gândirile de rĕzbunare, ea căuta să'şĭ ascunză cu îngrijire trecutul.

Un tînĕr advocat D. Andrea, fost apĕrătorul eĭ, (care de asemenea o iubea) cere revizuirea procesuluĭ eĭ, reuşeşte a 'ĭ dobêndi reabilitarea şi 'ĭ-o aduce tocmaĭ în seara de Crăciun.

Alexandra sondează pe viitoarea sa soacră cum ar fi dispusă faţă de o femee cu trecutul eĭ, (a căror onoare ar fi chiar restabilită) o găseşte implacabilă asupra acestuĭ punct.

Secretul eĭ fiind trădat de un vênător al D-luĭ d'Eberti, Alexandra recurge la arbitrul gineruluĭ sĕŭ şi găsind că şi el împărtăşeşte pe deplin părerile mameĭ sale ea se otrăveşte.

Cele-l'alte piese, carĭ compun repertoriul meŭ sunt prea cunoscute şi valoarea lor destul de apreciată, o explicaţie a subiectuluĭ este decĭ inutilă.

ULTIME INFORMATIUNI

NOUILE EXPULZARI

Din cercurile guvernamentale primim asigurărĭ formale, că în consiliul de miniştri ţinut aseară s'a hotărît expulzarea a patru ziariştĭ.

Aceste nuoĭ expulzărĭ aŭ produs o impresie penibilă asupra tuturor acelora, carĭ aŭ luat cunoştinţă de ele.

Sunt infamiĭ, la carĭ nu se poate aplica proverbul latin: *Consummata sunt.* **Căcĭ deşi infamiile săvêrşite, totuşĭ ele vor avea urmări funeste pentru acest guvern decrepit.**

In privinţa datorieĭ de cincĭ milioane de ruble, pe care o reclamă Rusia de la guvern, maĭ aflăm următoarele detaliĭ:

Ministru de finance rusesc, D. Witte, a rĕscolit toată archiva ministeruluĭ sĕŭ pentru a controla gestiunile financiare, precum şi condiţiunile datoriilor contractate de Rusia în cursul acestuĭ secol

Astfel D. Witte a dat de maĭ multe documente, din carĭ reiese, că Rusia a dat în 1820 cincĭ milioane de ruble împrumut Moldoveĭ, precum Turcieĭ şi Norvegieĭ.

Acum guvernul rusesc reclamă aceste datoriĭ împreună cu dobênzile lor.

Suntem curioşĭ să vedem ce va respunde guvernul pretenţiunilor ruseştĭ.

Legea maximuluĭ la Iaşĭ

Circulara D-luĭ L. Catargiŭ către prefecţĭ dată în scop să liniştească spiritele a'armate de legea maximuluĭ şi a produs la Iaşĭ efectul eĭ. Institutorul Vârlănescu, conservator de baştină, orator perval...., dar să reproducem maĭ bine următoarea notiţă a *Evenimentuluĭ* din Iaşĭ:

Agitaţia puternică ce s'a accentuat în toată ţara a înspăimîntat reacţiunea.

D. Lascar Catargiŭ a dat ordine severe tuturor prefecţilor să întrebuinţeze toate mijloacele pentru a paraliza orĭ-ce mişcare a opoziţiuneĭ.

Aseară, comisarul disp. V-a a organizat o întrunire în localul şcoaleĭ din Tătăraşĭ unde s'aŭ adunat, prin invitaţiunĭ poliţieneştĭ, câţĭ-va locuitorĭ din acea parte a oraşuluĭ.

Institutorul Vârlănescu, acel care s'a ilustrat, în ultimele alegerĭ ca cel maĭ degradat agent electoral, a fost oratorul care a susţinut la întrunirea de aseară *legea maximuluĭ.*

Intrunirea însă, de şi curat poliţienească, a făcut un fiasco complect şi maĭ mulţĭ cetăţenĭ nu s'aŭ sfiit ca să protesteze chiar în această consfătuire contra legeĭ care ruinează comerciul şi industria română.

Aceste întrunirĭ poliţia le va organiza în fie-care despărţire şi chiar astă-seară va maĭ avea loc încă o întrunire tot în Tătăraşĭ, la Movilă.

Faţă cu această manoperă, opoziţiunea liberală din localitate va lua astă-zĭ chiar o hotărîre energică pentru a dejuca planurile infame ale poliţieĭ.

Contrar ştireĭ date de unele ziare, D. Aristid Papadopol a votat contra luăreĭ în consideraţie a legeĭ maximuluĭ.

Ziarul *Evenimentul* din Iaşĭ cerênd aseară telegrafic lămurĭ de la redacţia *Lupteĭ* dacă este adevĕrat că D. Honigman ar fi expulsat, confraţiĭ noştri de la *Lupta* aŭ rĕspuns că, după informaţiunĭ luate, ştirea e falşă. Oficiul central din Bucureştĭ a refuzat însă transmiterea acestuĭ rĕspuns, ceea ce pare a confirma ştirea despre expulzarea D-luĭ Honigman.

Azĭ la ora 10 jum. are loc un consiliŭ de miniştri la Palat sub preşidenţia Regeluĭ.

Casierul căilor ferate de la Tg Frumos a dispărut. Poliţia cercetează.

Moara Acolna de pe domeniul coroaneĭ Segarcea din Doljiŭ, a ars cu desĕvêrşire. Focul se crede a fi pus.

Erĭ a fost un foc la comuna Măgurele din judeţul Teleorman a ars aproape jum. din comună.

S'aŭ luat mĕsurĭ pentru localizarea foculuĭ. Pagubele sunt însemnate.

Un foc a fost erĭ la Scăeştĭ în judeţul Doljiŭ. Aŭ ars maĭ multe case şi hambare cu producte. Maĭ multe familiĭ aŭ rĕmas pe drumurĭ fără adăpost şi existenţă.

D-niĭ studenţĭ universitarĭ sunt rugaţĭ a se întruni astă-seară între 6—7 jum. cel mult, la societatea „Unirea“.

Vom merge de aci la representaţia D-reĭ Agatha Bărsescu, la Teatru Naţional.

Ultime Telegrame

LONDRA, 13 Aprilie.—Sir Harcourt a zis ierĭ în discursul sĕŭ la Camera comunelor că deficitul nu trebuie atribuit micşorăraĭ veniturilor ci mareĭ sporirĭ a cheltuelilor. Avuţia naţiuneĭ creşte, resursele sale sunt în progres permanent. Discuţiunea bugetuluĭ va continua Joĭ.

D. Sexton a atras atenţiunea asupra desordinelor din Belfast, carĭ aŭ fost provocate de discursurile excitante ale lorduluĭ Salisbury şi ale celor-l-alţĭ şefĭ unioniştĭ.

D. Barton ripostează că singura causă a desordinelor este D. Gladstone cu proiectul sĕŭ de Home rule

D. Asquith a declarat că poliţia va lua mĕsurĭ pentru a împedica reinoirea desordinelor şi pentru a apăra pe cetăţeniĭ în contra exceselor. El a adăugat că perderile ocasionate de incendiul din Hull de Duminica trecută se urcă la 50,000 lire 25 agenţĭ de poliţie călărĭ aŭ fost trimişĭ astăzĭ din Londra la Hull.

BERLIN. 13 Aprilie —*Reichstag*—D. Ahlwart a declarat că n'are nicĭ un document privitor la fondurile invalizilor, carĭ să probeze că Bleichroeder şi Hausmann, sub protecţia D-luĭ Miquel, aŭ mâncat câte-va sute de milioane, care aparţineaŭ naţiuneĭ germane (ilaritate protestărĭ)

D. Miquel rĕspunde aserţiunile D-luĭ Ahlwardt pe care le tratează de mincinoase El dă explicaţiunĭ în privinţa căilor ferate române. El zice că Disconto Gesellschaft şi Bleichroeder aŭ pierdut în aceasta banĭ. Fondurile germane carĭ fuseseră depreciate aŭ fost scăpate graţie interventiunei caselor de bancă.

Secretarul de Stat E. Maltzahn constată că aserţiunile D-luĭ Ahlwardt privitoare la fondurile invalizilor sunt neîntemeiate.

LONDRA, 13 Aprilie. — Lordul primar a primit peste 200 delegaţĭ din provincia Ulster, carĭ i-aŭ declarat că populaţiunea de acolo a decis să nu reunoască parlamentul din Dublin. Ulster vrea să aleagă 600 delegaţĭ pentru a lua mĕsurile necesare în casul când bilul de home-rule va intra în vigoare afară de aceasta toţĭ tineriĭ de peste 16 anĭ, constataţĭ vor fi înscrişĭ în rolurile armateĭ. Responsabilitatea sângeluĭ vărsat va cădea asupra D-lor Gladstone şi Iohn Morley,

Lordul primar a rĕspuns că recunoaşte importanţa chestiuneĭ, dar că nu poate aproba întrebuinţarea putereĭ armateĭ.

LONDRA 13 Aprilie.—Convenţiunea conferinţeĭ sanitare de la Dresda ţinênd seamă de propunerile engleze se crede că Anglia o va ratifica în curând. Franţa însă ar dori ca să se întrunească o nouă conferinţă la Paris pentru a stabili mĕsurile în contra introducereĭ holereĭ în Europa de către pelerinĭ.

TEATRE-CONCERTE

— *14 Aprilie* —

Teatrul-Naţional.—Trupa germană de sub direcţia Agateĭ Bârsescu va juca diseară *Alexandra.*

Stabilimentul Hugo.—Representaţiĭ variate în fie care seară.

Concert Rubinştein.—Excelenta orchestră de sub direcţia D-luĭ Rubinştein cântă în fie care seară la *Cafeneaua Naţională.*

Tipografia Modernă Gr. Luis Strada Academieî No. 24.